

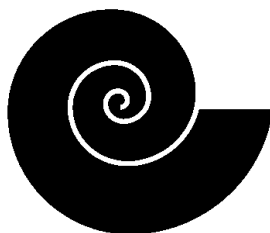

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
van 4 september 2009
N° 2002514

Opposant: **Stichting Garantie-Instituut Woningbouw**
Kruisplein 25
3014 DB Rotterdam
Nederland

Gemachtigde: **mr. R. van Veen**
Postbus 1012
3160 AE Rhoon
Nederland

Ingeroepen merk: (Benelux inschrijving 657692)

tegen

Verweerder: **Makelaardij De Munt B.V.**
Onder de Toren 10
8302 BT Emmeloord
Nederland

Gemachtigde: **Scholtens Advocaten**
Onder de Toren 18-20, Postbus 413
8300 AK Emmeloord
Nederland

Betwiste merk: (Benelux depot 1148095)

DE MUNT

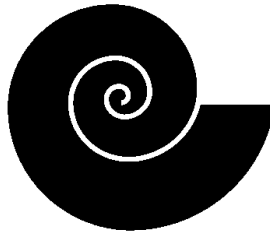
I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 26 november 2007 heeft verweerder voor diensten in klasse 36 een Beneluxdepot verricht van het volgende gecombineerde woord/beeldmerk:

Dit depot is onder nummer 1148095 in behandeling genomen en werd op 20 december 2007 gepubliceerd.

2. Op 21 februari 2008 heeft opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van het depot. De oppositie is gebaseerd op het eerdere Beneluxmerk met inschrijvingsnummer 657692, ingediend op 13 december 1999, van het beeldmerk:

Aanvankelijk betrof de inschrijving diensten in de klassen 36 en 42. Ter gelegenheid van de vernieuwing van de inschrijving zijn echter bepaalde diensten geherclassificeerd ingevolge regel 1.10 lid 3 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR"), waardoor de diensten voortaan in de klassen 36, 42 en 45 zijn gerangschikt.

3. De opposant is houder van het ingeroepen oudere merk, zoals blijkt uit het register.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle diensten van het betwiste depot en gebaseerd op alle diensten van het ingeroepen recht.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Beneluxverdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk. Op 27 februari 2008 verstuurde het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") de kennisgeving van ontvankelijkheid van de oppositie aan partijen.

8. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 28 april 2008. Het Bureau heeft op 16 mei 2008 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij opposant een termijn kreeg tot en met 16 juli 2008 om zijn argumenten en eventuele stukken in te dienen.

9. Op 14 juli 2008 heeft opposant argumenten en stukken ter onderbouwing van de oppositie ingediend. Het Bureau verzond deze op 22 juli 2008 aan verweerder, die daarbij een termijn kreeg tot en met 22 september 2008 om te reageren.

10. Op 3 september 2008 heeft Scholtens Advocaten zich als gemachtigde aangesteld en namens verweerder gereageerd en tevens verzocht om bewijzen van gebruik van het ingeroepen merk. Enkele bijlagen bij de reactie van verweerder waren slechts in één exemplaar ingediend. Teneinde een exemplaar van deze bijlagen te kunnen doorsturen aan de wederpartij, heeft het Bureau verweerder op 16 september 2008 verzocht een tweede exemplaar in te dienen en hem daartoe in de gelegenheid gesteld tot en met 16 november 2008. Eveneens op 16 september 2008 heeft het Bureau aan opposant medegedeeld dat verweerder een gemachtigde had aangesteld.

11. Op 29 september 2008 en op 13 oktober 2008 ontving het Bureau het gevraagde tweede exemplaar van de stukken van verweerder. Echter, verweerder diende daarbij tevens stukken in die hij nog niet eerder had ingediend. Aangezien deze nieuwe stukken buiten de gestelde termijn zijn ingediend, dienen ze buiten beschouwing te worden gelaten.

12. De reactie van verweerder en de stukken, voor zover tijdig ingediend, zijn op 4 november 2008 aan opposant gezonden, waarbij deze tevens op de hoogte is gesteld van het verzoek van verweerder om gebruiksbewijzen in te dienen en daartoe een termijn tot en met 4 januari 2009 heeft gekregen.

13. Op 17 november 2008 ontving het Bureau bericht van opposant, die stelde dat hij al bij zijn argumenten bewijzen van gebruik had overgelegd en daarnaar verwees. Opposant merkte bovendien op dat uit de reactie van verweerder ook niet bleek dat deze vroeg om gebruiksbewijzen over te leggen en dat er dus waarschijnlijk sprake is van een miscommunicatie.

14. Op 28 november 2008 heeft het Bureau partijen ervan in kennis gesteld dat, nu opposant geen aanvullende gebruiksbewijzen had ingediend, de uitwisseling van argumenten was afgerond en de oppositie daarmee klaar was voor het nemen van een beslissing.

15. De opmerkingen van beide partijen zijn ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

16. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

17. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten van de merken in kwestie.

A. Argumenten van opposant

18. Opposant licht toe dat Stichting Garantie Instituut Woningbouw (GIW) een organisatie is die bestaat sinds 1975 en als doel heeft om de kwaliteit van nieuwbouw koopwoningen te stimuleren en om het vertrouwen tussen kopers van nieuwbouwwoningen en bouwondernemers te bevorderen. Door middel van de GIW-regeling biedt opposant aan kopers een financiële waarborg ingeval van gebreken aan de woning of bij insolventie van de bouwondernemer. Opposant stelt dat GIW landelijk actief is en dat het overgrote deel van de nieuwbouw koopwoningen in Nederland (jaarlijks gemiddeld 35.000) wordt gebouwd met GIW-garantie. Hierdoor geniet GIW met dit merkteken, dat op alle correspondentie, informatiebrochures e.d. en op de website wordt gebruikt, grote bekendheid onder haar doelgroep kopers en potentiële kopers, aldus opposant. Ter ondersteuning van deze stellingen heeft opposant briefpapier en enveloppen, een uitdraai van de website van GIW en een model GIW garantiecertificaat overgelegd.

19. Opposant stelt dat merk en teken zowel visueel als conceptueel overeenstemmend zijn. De totaalindruk van het betwiste teken wordt gedomineerd door de afbeelding van een slakkenhuis c.q. schelp. Alle bestanddelen van het oudere merk worden zonder grote wijzigingen of toevoegingen in het betwiste teken afgebeeld.

20. Opposant stelt verder dat de diensten van merk en teken soortgelijk zijn. Beide partijen richten zich immers op kopers van woningen.

21. Aangezien het ingeroepen merk sinds 1999 in zijn huidige vorm wordt gebruikt, zal een grote groep mensen dit associëren aan GIW, aldus opposant.

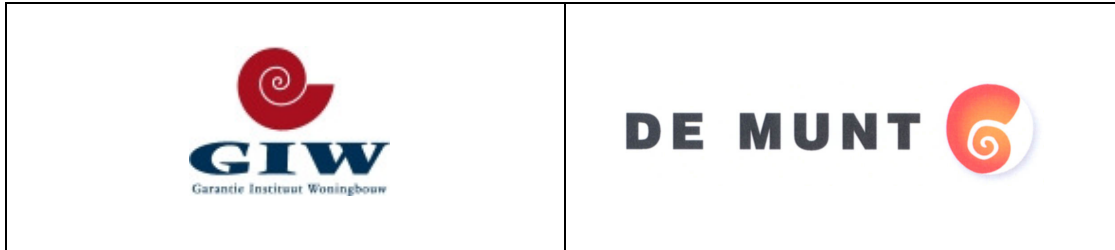
22. Opposant stelt dat er sprake is van verwarringsgevaar, omdat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde of economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn. Hij concludeert dat het betwiste teken inbreuk maakt op het ingeroepen recht en verzet zich dan ook tegen de inschrijving ervan.

B. Reactie van verweerder

23. Verweerder licht toe dat De Munt een makelaarskantoor is dat zich, op de regionale markt van de gemeente Noordoostpolder, bezighoudt met bemiddeling bij (ver)koop en (ver)huur van bestaande onroerende zaken en tevens een assurantieportefeuille aanhoudt. Kennelijk ter ondersteuning van deze stelling, heeft verweerder een memokaart, enveloppen, briefpapier en een offertevoorbld overgelegd.

24. Verweerder licht verder toe wat de activiteiten van opposant zijn. Verweerder merkt op dat GIW blijkens haar website, zoals ook namens opposant is aangevoerd, in 1975 is opgericht en als doel heeft om kwaliteit van nieuwbouw koopwoningen te stimuleren en om het vertrouwen tussen kopers van nieuwbouwwoningen en bouwondernemers te bevorderen. GIW stelt daarvoor regelgeving op, dit in overleg met vertegenwoordigers van consumentenorganisaties, bouwondernemers en Nederlandse gemeenten. De doelstelling van GIW is om de belangen van verkrijgers van nieuwbouwkooptwoningen te beschermen. In het verlengde hiervan tracht GIW de kwaliteit van nieuwbouwkooptwoningen in Nederland te verbeteren en het vertrouwen tussen ondernemers en verkrijgers van GIW-woningen te bevorderen.

25. Verweerder deelt de mening van opposant dat er sprake is van overeenstemmende tekens niet. Hij baseert zich daarbij op de volgende tekens:

26. Verweerder stelt dat deze tekens verschillend zijn. Het merk bestaat uit strakke lijnen en een open structuur, in tegenstelling tot het teken dat in een muntvorm is opgenomen en waarbij een duidelijke schaduwrand aanwezig is. De draairichting loopt bij het merk met de klok mee en bij het teken tegen de klok in en de plaats van de aanvangs- en eindpunten is verschillend. Verder verschillen de kleuren; het teken van GIW is dieprood en egaal en het teken van De Munt loopt in kleur van geel naar oranje. Verder heeft deponering door verweerder plaatsgevonden met gebruikmaking van de handelsnaam "De Munt". Verweerder stelt dat de totaalindruk die ontstaat, is dat er sprake is van twee tekens die beide iets van een draaikolk in zich hebben, maar dat hiermee ook werkelijk alle overeenkomsten zijn genoemd. De genoemde verschillen zijn dermate dat bij de gemiddelde consument niet de indruk achterblijft dat er sprake is van een visuele, auditieve of beroepsmatige gelijkenis, aldus verweerder.

27. Voor wat betreft de vergelijking van de diensten stelt verweerder voorop dat voor de beoordeling van de soortgelijkheid geen rekening hoeft te worden gehouden met de administratieve indeling in klassen. Verweerder herinnert eraan welke diensten door partijen worden aangeboden (zoals hiervoor omschreven onder punt 23 en 24) en merkt op dat deze niet, althans in zeer beperkte mate overeenstemmend zijn.

28. In dit verband merkt verweerder op dat een geringe mate van soortgelijkheid kan worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken en vice versa, maar dat een geringe mate van overeenstemming tussen de merken en een geringe mate van soortgelijkheid van de waren en/of diensten waarop zij betrekking hebben, niet tot de optelsom dient te leiden dat er sprake is van verwarringsgevaar.

29. Gelet op de aard van de diensten van partijen, stelt verweerder dat het aandachtsniveau van het in aanmerking komend publiek verhoogd is.

30. Aan het merk van GIW dient geen grotere onderscheidende kracht te worden toebedeeld zodat van een grotere kans op verwarringsgevaar gesproken kan worden, aldus verweerder.

31. Verweerder concludeert dat zijn merk geen inbreuk maakt op het merk van GIW en meent dat het verzet tegen de inschrijving moet worden afgewezen.

III. BESLISSING

A. Gebruiksbewijs

32. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 UR dient opposant, wanneer verweerder daarom vraagt, aan te tonen dat het ingeroepen merk

normaal gebruikt is in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt.

33. Aangezien het ingeroepen recht meer dan vijf jaar voorafgaand aan de datum van publicatie van het betwiste depot werd ingeschreven, is het verzoek om overlegging van gebruiksbewijzen gegrond.

34. Op grond van regel 1.29, lid 4 UR kan de verweerder "*zijn aanvraag om bewijzen van gebruik in te dienen intrekken dan wel de verstrekte bewijzen als voldoende beschouwen*". In regel 1.25, sub d UR wordt bepaald dat "*feiten waarop de wederpartij niet heeft gereageerd als niet betwist worden beschouwd*".

35. Afgezien van het inzenden van een formulier waarop verweerder heeft aangekruist dat hij vraagt dat opposant bewijzen van gebruikt overlegt, heeft verweerder op geen enkele wijze betwist dat het ingeroepen merk normaal is gebruikt. Sterker nog, in zijn reactie omschrijft verweerder expliciet de activiteiten van opposant (supra, punt 24).

36. Onder deze omstandigheden gaat het Bureau ervan uit dat tussen partijen *in confesso* is dat het ingeroepen merk normaal is gebruikt. Het Bureau zal de door opposant ingediende bewijzen van gebruik dan ook niet beoordelen.

B.1. Verwarringsgevaar

37. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

38. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "*Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan*".

39. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEG, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Hof van Beroep Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de diensten

40. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEG, Canon, reeds aangehaald).

41. Bij de vergelijking van de diensten van het ingeroepen recht en de diensten waartegen de oppositie is gericht, worden de diensten in overweging genomen, respectievelijk in de bewoordingen zoals opgenomen in het register en zoals aangeduid in de merkaanvraag. Met de opmerkingen van partijen omtrent het gebruik dat daadwerkelijk van de merken wordt gemaakt, kan dus slechts rekening worden gehouden voor zover dit uit de registergegevens blijkt.

42. De te vergelijken diensten zijn de volgende.

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
KI 36 Het verstrekken van financiële waarborgen aan kopers van woningen.	KI 36 Verzekeringen; financiële zaken; monetaire zaken; makelaardij in onroerende goederen.
KI 42 Planning en advisering op het gebied van bouw, verbouw en constructie; kwaliteitscontrole; alle voornoemde diensten tevens ter bevordering van de kwaliteit van woningen.	
KI 45 Geschillenregeling en geschillenbeslechting.	

43. De diensten *verzekeringen; financiële zaken; monetaire zaken* zijn soortgelijk aan de diensten *het verstrekken van financiële waarborgen aan kopers van woningen*. De financiële waarborgen kunnen immers in de vorm van een verzekering, een financieel of monetair product worden aangeboden. De diensten zijn daarmee soortgelijk qua aard, bestemming en gebruik en kunnen bovendien concurrerend en complementair zijn.

44. De dienst *makelaardij in onroerende goederen* is eveneens soortgelijk aan *het verstrekken van financiële waarborgen aan kopers van woningen*. Het is immers geenszins ongebruikelijk dat makelaars ook financiële diensten of verzekeringen aanbieden of daarbij bemiddelen, of andersom dat financiële dienstverleners zoals hypotheekverstrekkers ook makelaarsdiensten aanbieden of daarbij bemiddelen. De diensten kunnen dus dezelfde bestemming hebben en complementair zijn. Daarnaast zijn deze diensten soortgelijk aan de diensten in klasse 42 van het ingeroepen recht. Zoals verweerder terecht opmerkt (supra, punt 27), speelt de administratieve indeling in klassen geen rol bij de vraag of waren of diensten soortgelijk zijn. In dit geval zijn beide diensten gericht op onroerend goed. Makelaars leveren dikwijls ook advies over (ver)bouw en constructie of bemiddelen daarbij en doen tevens aan kwaliteitscontroles, zoals bouwtechnische rapporten en taxaties. De diensten in klasse 42 van het ingeroepen recht en de makelaarsdiensten in klasse 36 van het betwiste depot kunnen dus dezelfde aard, bestemming en gebruik hebben en concurrerend of complementair zijn.

Vergelijking van de tekens

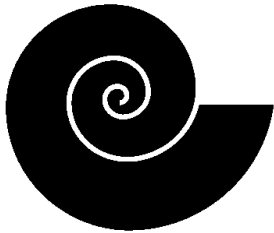

45. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "*bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk*", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEG, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

46. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen.

47. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEG, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEA, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007, beide bevestigd door HvJEG, resp. zaken C-3/03 en C-81/08).

48. Ook bij de vergelijking van de tekens geldt dat deze worden beoordeeld zoals ze in het register voorkomen. Verweerder baseert zijn vergelijking dus niet op de correcte tekens (supra, punt 25), in zoverre dat het merk van opposant dat verweerder in de vergelijking betreft anders is dan het ingeroepen recht zoals het in het register is ingeschreven.

49. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
	

Visuele vergelijking

50. Het ingeroepen recht is een zuiver beeldmerk in zwart-wit. Het teken zou als abstracte afbeelding kunnen worden beschouwd, maar om deze te omschrijven is de omschrijving "(bovenaanzicht van een) slakkenhuis" de meest voor de hand liggende. Beide partijen refereren overigens aan een slakkenhuis om het teken te omschrijven.

51. Het bestreden teken is een gecombineerd woord/beeldmerk, bestaande uit de woorden DE MUNT in grote zwarte hoofdletters, met rechts daarnaast een beeldelement in een verlopende oranje/gele kleur dat lijkt te zijn geplaatst in een cirkel waarvan de rechter onderzijde zichtbaar wordt door een schaduwrand. Ook voor

dit beeldelement geldt dat het als abstracte afbeelding kan worden beschouwd, maar dat de omschrijving “(bovenaanzicht van een) slakkenhuis” de meest voor de hand liggende is.

52. Hoewel in samengestelde tekens (woord- en beeldelementen) de wordelementen vaak de meeste aandacht trekken, geldt in het betwiste teken dat ook het beeldelement hierin een zelfstandige en onderscheidende plaats inneemt. Het is naast en los van de wordelementen geplaatst en bovendien als beeldelement onderscheidend voor de betreffende diensten.

53. Naast overeenkomsten vertonen de beeldelementen ook verschillen. De draaiing is omgekeerd en begint en eindigt op verschillende punten, het ingeroepen merk is zwart-wit en het betwiste teken in kleur, de lijnen van het ingeroepen merk zijn wat strakker en het betwiste teken heeft een cirkel als achtergrond.

54. Er dient evenwel rekening mee te worden gehouden, dat de gemiddelde consument slechts zelden de mogelijkheid heeft, verschillende merken rechtstreeks met elkaar te vergelijken, doch aanhaakt bij het onvolmaakte beeld dat bij hem is achtergebleven (HvJEG, Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds aangehaald). Dit onvolmaakte beeld is in beide gevallen een beeld dat zoals gezegd nog het meeste weg heeft van een slakkenhuis. De verschillen tussen merk en teken zijn dan ook onvoldoende om de visuele overeenkomsten teniet te doen.

55. Het Bureau is van oordeel dat de tekens visueel overeenstemmend zijn.

Auditieve en begripsmatige vergelijking

56. Ook bij zuivere beeldmerken kan auditieve en begripsmatige overeenstemming aan de orde zijn. Net zoals twee afbeeldingen van pelikanen begripsmatig overeenstemmen, geldt dit ook voor twee slakkenhuizen. En net zoals geldt dat het publiek aan een afbeelding van een pelikaan zal refereren door dit woord uit te spreken, geldt dit ook voor een slakkenhuis (voorbeelden ontleend aan GEA, Pelikan, T-389/03, 17 april 2008).

57. In dit geval geldt echter dat het wordelement in het betwiste teken niet “slakkenhuis” maar “de munt” is. Het is aannemelijker dat het publiek aan het teken zal refereren door deze woorden uit te spreken dan door het beeldelement te omschrijven, waardoor het auditieve aspect hier minder speelt. Verder staat niet vast dat iedereen een slakkenhuis in de tekens zal ontwaren. Zoals gesteld kunnen ze immers ook als abstracte afbeeldingen worden beschouwd, waardoor ook het begripsmatige aspect hier minder duidelijk speelt.

Conclusie

58. Op visueel vlak is er naar oordeel van het Bureau duidelijk sprake van overeenstemming tussen merk en teken. Auditief en begripsmatig is dit niet het geval.

B.2. Overige relevante factoren

59. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren of diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

60. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die, hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEG, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds aangehaald). Een verruimde beschermingsomvang wegens bekendheid werd wel door opposant gesteld maar niet aangetoond. De overgelegde stukken (supra, punt 18: briefpapier, enveloppen, een uitdraai van de website van opposant en een model garanticertificaat) zijn daartoe immers ten enenmale onvoldoende. Echter, voor deze oppositie kan een mogelijke bekendheid in het midden blijven, aangezien dit niet van invloed is op de uitkomst van de beslissing. Zoals reeds overwogen beschikt het onderhavige beeldmerk van huis uit over een normaal onderscheidend vermogen voor de diensten in kwestie, zodat de beschermingsomvang ook normaal is.

61. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Ook dient er rekening mee te worden gehouden, dat het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (HvJEG, Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds aangehaald). Voor de onderhavige diensten geldt dat deze niet voor een gespecialiseerd publiek zijn bestemd maar in beginsel voor iedereen. Het in aanmerking komend publiek is dus de gewone consument. Zoals verweerder echter terecht opmerkt, geldt wel dat het aandachtsniveau verhoogd is. Het kopen van een woning, het afsluiten van een verzekering of de keuze voor een financieel product zijn voor de meeste mensen geen dagelijkse bezigheden en zullen met de nodige zorg gepaard gaan.

62. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (HvJEG, Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds aangehaald).

63. Over het algemeen stemmen twee merken overeen als zij in de ogen van het relevante publiek ten minste voor een deel gelijk zijn wat één of meer relevante aspecten betreft, te weten de visuele, auditieve en begripsmatige aspecten (GEA, Matratzen, reeds aangehaald). Verder dient eraan te worden herinnerd dat de gemiddelde consument slechts zelden de mogelijkheid heeft, verschillende merken rechtstreeks met elkaar te vergelijken, doch aanhaakt bij het onvolmaakte beeld dat bij hem is achtergebleven.

C. Conclusie

64. Merk en teken zijn visueel overeenstemmend. Er is geen sprake van auditieve of begripsmatige overeenstemming. De diensten zijn soortgelijk. Voor het ingeroepen merk moet ervan worden uitgegaan dat dit een normaal onderscheidend vermogen en een normale beschermingsomvang heeft. Ondanks het verhoogde aandachtsniveau van het in aanmerking komend publiek, is het Bureau van oordeel dat dit publiek, wanneer het met het teken van verweerder wordt geconfronteerd, kan menen dat de diensten afkomstig zijn van opposant of een economisch verbonden onderneming en dat er dus sprake is van gevaar voor verwarring.

IV. BESLUIT

65. De oppositie wordt toegewezen.

Om deze redenen beslist het Bureau dat

66. De oppositie met nummer 2002514 gegrond is.

67. Benelux depot met nummer 1148095 niet wordt ingeschreven.

68. Verweerder 1.000 euro verschuldigd is aan opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie geheel toegewezen wordt. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 4 september 2009

Pieter Veeze
(rapporteur)

Camille Janssen

Diter Wuytens

Administratieve behandelaar: Jeanette Scheerhoorn